

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА

Број: 010-01-01086/2011-01
Дана: 05.априла 2012.године
Београд

Високи савет судства, у поступку преиспитивања одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности по приговору **Н.Б. из Зајечара**, у смислу одредбе члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) и члана 29 Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састав Високог савета судства о престанку судијске дужности, на седници Високог савета судства дана 05.априла 2012.године донео је следећу

О Д Л У К У

ОДБИЈА СЕ приговор **Н.Б. из Зајечара** изјављен против одлуке о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства број 119-05-00125/2010-01 од 14.јуна 2010.године и одлука **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Н.Б. је до престанка судијске дужности обављао судијску дужност у Трговинском суду у Зајечару, истовремено обављао и дужност председника суда, подноси пријаву за избор у Привредни суд у Зајечару и Апелациони суд у Нишу.

Одлуком Високог савета судства од 16.12.2009.године подносилац приговора није изабран за судију у судове за које је поднео пријаву за избор.

Одлуком Високог савета судства бр. 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009.године у ставу I тачка 516 констатован је престанак судијске дужности са 31.12.2009.године, а против те одлуке изјављује жалбу Уставном суду, из разлога битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права, повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом. У жалби истиче да је на сталној судијској дужности од 01.10.1983.године, па како се налази на сталној судијској дужности сматра да испуњава све критеријуме и да је требао да буде изабран за судију. Дато образложење сматра паушалним, да не садржи конкретизоване разлоге. Од битних повреда истиче да је Високи савет судства одлучивао у некомплетном саставу, а да је као такав и конституисан, да стога није ни могао да одлучује, па ни каснијим избором осталих чланова, потом да је озбиљно доведено у питање пристрасност појединих чланова ВСС јер су у спроведеном поступку учествовали као

кандидати и њихови блиски сродници, или пак лица са којима су били у пословном односу; да су седнице за јавност биле затворене; да га ВСС није обавестио о постојању сумње у испуњеност критеријума, нити му је омогућено да се о разлозима у сумњу изјасни; да је одлука необразложена, односно да не садржи јасне, конкретне и индивидуализоване разлоге; да приликом одлучивања ВСС није имао никакве друге податке сем пријаве и статистичке податке о раду подносиоца пријаве; да оспорена одлука не садржи поуку о правном леку. У погледу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања указује да Одлука о критеријумима и мерилима не садржи вредносну скалу као јасно мерљива мерила, да приликом одлучивања ВСС није имао у виду ефективно радно време судије, да се не види на који начин је цењена основаност притужби; да није прибављено мишљење седнице свих судија суда у којем је радио нити непосредно вишег суда а што је била обавеза, а указује на низ повреда права гарантованих Уставом. Предлаже усвајање жалбе и поништавање побијане одлуке.

Одлуком првог састава Високог савета судства број 119-05-00125/2010-01 од 14.06.2010.године замењена је одлука од 25.12.2009.године у ставу I тачка 516 и дати су разлози на основу којих је оборена претпоставка стручности у смислу одредбе члана 14 став 1 тачка 3 Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, а у разлозима се у битноме наводи:

„Разлози за сумњу постоје у погледу стручности обзиром да је подносилац жалбе у периоду који је сагледаван (2006., 2007. и 2008.године према извештају о раду Трговинског суда у Зајечару) имао просечно 15,43% укинутих одлука у материји извршења на основу извршен исправе и веродостојне исправе (И и Ив), при чему је у истом периоду, у материји „И“ просечно било укинутих 9,56% одлука а у материји „Ив“ просечно укинута 27,3% одлука, што по оцени Високог савета судства не може ценити као задовољавајући квалитет обављања судијске дужности у наведеној материји (извршни поступак спада у ванпарничну материју). У наведеном периоду укупно је по жалби размотрена 71 првостепена одлука подносиоца жалбе у материји Ив, што по оцени Високог савета судства не представља мали број одлука. Високи савет судства је имао у виду да је у наведеном периоду подносилац жалбе једини у целом периоду у суду поступао у материји извршења у првом степену (један судија је поступао у ИПВ материји), те се његов квалитет није могао поредити са просеком суда у овој материји. Такође је цењено да је у истом периоду поступао и у материји ванпарнице (Р), али је број примљених предмета (у периоду 2006., 2007. и 2008.година, укупно примљено 31 предмет) малог обима да би утицао на квалитетно поступање у извршној матерји. На овај начин по оцени Високог савета судства **Н.Б.** није показао довољан ниво стручности.

Из наведеног је закључено да није испунио критеријум стручности у складу са одредбом члана 45 Закона о судијама па је констатован престанак судијске дужности у смислу одредбе члана 101 закона о судијама“.

На ту одлуку изјаснио се поднеском од 17.11.2010.године, у битноме остајући код изјављеног правног лека, а жалбу допуњује наводима да ВСС није водио рачуна о одредби члана 14 став 3 где јасно стоји да кандидат није испољио довољан ниво стручности ако је у последње три године имао укинутих одлука знатно изнад просека суда у коме врши судијску дужност. Неспорно је да квалитет није био на завидном нивоу, али је био на нивоу суда, и никако знатно изнад просека суда у којем је радио. У погледу навода да ВСС није могао да пореди његове резултате са резултатима других судија, указује да је ВСС морао да изнађе начин да његове резултате пореди на неки начин. При том у потпуности је занемарена чињеница да је он у истом периоду био и председник суда и да

се истовремено бавио и организационим пословима, да је занемарено да се узме у обзир коефицијент ажурности и проценат савладавања прилива, да су сви предмети решавани у законском року, а да је у раду имао изузетно мали број старих предмета, као и да су у сагледаваном периоду изјављене само две притужбе на његов рад.

Предлаже да се жалба усвоји и побијана одлука поништи, а Високом савету судства наложи да поново одлучи о њеној пријави.

Одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама (Сл.гласник РС 101/2010) прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101 став 1 Закона о судијама, у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, које ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3 прописано да жалбе, односно уставне жалбе се сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, односно у смислу одредбе става 4 да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4 и 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23.05.2011.године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности, а у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 тих Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неки од критеријума, док чланом 8 Правила прописано је да је задатак Комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а које право је подносиоцу приговора гарантовано чланом 5 став 5 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Комисија Високог савета судства је спровела поступак утврђивања чињеница, подносилац приговора је и усмено пред Комисијом изложио своје наводе на рочишту одржаном дана 14.09.2011.године, па је Комисија на основу Извештај о раду Т2 и Т1 обрасца Трговинског суда у Зајечару, навода подносиоца приговора утврдила чињенице на основу којих је Високи савет судства одлучио о приговору.

У изјави указује да је почев од 1998.године био председник Трговинског суда у Зајечару, да је у посматраном периоду поред председничког посла радио и материју извршења, а да су му у раду помагали приправник и стручни сарадник. Иначе до формирања привредног суда, извршења су спроводили општински судови, да су приликом преузимања предмета уочене велике неправилности, па је управо из тог разлога он преузео ову материју. Указује да је управо у посматраном периоду уведен програм за аутоматско вођење предмета, па да је приликом увођења дошло у току 2006.године до грешака у завођењу жалби јер су заведене и као одлуке које улазе у квалитет и одлуке које се тичу управљања поступком, као што су промене средстава извршења, одбачаји, одлагања, одлуке о такси, а да је управо стога и већи проценат укинутих у 2006.години, што је касније отклоњено, па је за то доставио и доказе. Да је узето ово у обзир тада би и квалитет и проценат укинутих био знатно бољи. Указује да му је у овом периоду у почетку помагао судијски приправник, па да је долазило до одређених грешака у почетку, али да су исте касније и отклоњене. У погледу 2008.године и Ив предмета указује да се ради само о две одлуке.

Комисија је утврдила следеће чињенице:

У посматраном периоду 2006.-2008.године подносилац приговора је вршио судијску дужност као судија Трговинског суда у Зајечару, истовремено вршио и дужност председника суда и према извештају суда остварио је следеће резултате:

2006.година

И предмета у раду 413 решено 407, укупно решених по жалби 30 потврђено 26 или 86,67%, 2 преиначене или 6,67% и 2 укинуте или 6,67%.

Ив предмета у раду 1857 решено 1854, укупно решених по жалби 30 потврђено 22 или 73,33%, и 8 укинутих или 26,67%.

Р предмета у раду 9 решени.

Коефицијент ажурности 0,04, квалитет 99,47, савладавање прилива 100,44%, проценат решених 99,61%.

2007.године

И предмета у раду 341 решени, укупно решених по жалби 63 потврђено 57 или 90,48%, и 6 укинутих или 9,52%.

Ив предмета у раду 1961 решено 1957, укупно решених по жалби 26 потврђено 17 или 65,38%, и 9 укинутих или 34,62%.

Р предмета у раду 5 решени.

Коефицијент ажурности 0,02, квалитет 99,35, савладавање прилива 100,22%, проценат решених 99,83%.

2008.године

И предмета у раду 279 решени, укупно решених по жалби 32 потврђено 28 или 87,50% и 4 укинуте или 12,50%.

Ив предмета у раду 1793 решени, укупно решених по жалби 15 потврђено 13 или 86,67%, и 2 укинуте или 13,33%.

Р предмета у раду 17 решени.

Коефицијент ажурности 0, квалитет 99,71, савладавање прилива 100,19%, проценат решених 100%.

Високи савет судства је приликом одлучивања о приговору пошао од постојања сумње у испуњеност критеријума стручности потом од чињеница утврђених од стране Комисије, а које се односе испуњеност критеријума стручности.

Сумња у испуњеност критеријума стручности заснована је на основу одлуке првог састава Високог савета судства, па је утврђивањем чињеница у вези навода из побијане одлуке, у смислу одредбе члана 3 став 2 тачка 4 Правила Високи савет утврдио да подносилац приговора не испуњава критеријум стручности, а из следећих разлога:

Чланом 5 Правила је прописано да Подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006, 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

-просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

-минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати додана почетка

примене одредаба чл. 21 до 28 Закона о уређењу судова (у даљем тексту: Мерила за оцену минимума успешности, („Службени гласник РС“ бр. 80/05);

У судовима у којима нису формирана одељења, а судија је поступао у више материја, узео се просек на нивоу суда.

Подносилац приговора је у посматраном периоду 2006. и 2007.години имао већи проценат укинутих одлука у материји Ив и од минимума успешности прописаног чланом 13 Мерила за оцену минимума успешности а који за судију трговинског суда у грађанској материји износи 25%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом, а такође и у односу на мерило прописано чланом 5 став 1 алинеја 1 Правилника, јер је у имао проценат укинутих одлука и изнад просека суда у којем је радио.

Приликом одлучивања Високи савет судства је имао у виду и наводе подносиоца приговора. Наводом да је у раду имао помоћ стручних сарадника и судијских приправника, закључује се да су сви резултати рада које су му приказани, управо резултати стручних сарадника и судијских приправника. Несавесно је од кандидата на судијску функцију, да лоше резултате приписује стручним сарадницима и судијским приправницима. Уколико се подносилац приговора у свом раду ослањао у потпуности на рад стручних сарадника и приправника, савесно би било да такве резултате прихвати као своје.

Поред тога ова чињеница указује да подносилац приговора није ни обављао судијску дужност, иако је као председник суда са 50% судијског прилива морао да је врши. Подносилац приговора, користећи свој положај председника суда, судијску дужност у вршењу пренео је на стручне сараднике и приправнике. Ова чињеница би била и поред тога, у смислу одредбе члана 4 Правила, разлог за покретање дисциплинског поступка и изрицања озбиљне санкције према подносиоцу приговора.

Дакле, чињеница да у претежној материји није имао задовољавајући квалитет рада, да је и поред обавезе да врши судијску дужност исту препустио лицима која на то нису овлашћена, а након тога и лоше резултате приписивао тим лицима, уверила су Високи савет судства да не испуњава критеријум стручности, а довео у сумњу и испуњеност критеријума достојности.

Поступање у Р материји није могло битно да утиче на одлуку Високог савета судства, имајући у виду број тих предмета, али и чињенице да се у трговинским стварима у ванпарничној материји у претежном делу одлуке доносе у виду потврда и без мериторног одлучивања.

На основу свих изнетих чињеница Високи савет судства је нашао да се неосновано приговором побија одлука о престанку судијске дужности првог састава Високог савета судства, те да је услед неиспуњености услова прописаних одредбом члана 45 Закона о судијама, те чињеници да је основано оборена претпоставка стручности, да је имало места примени одредаба члана 101 став 1 Закона о судијама а на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009.године, па је приговор одбијен и одлука потврђена усмислу одредбе члана 29 Правила у вези са одредбом члана 5 став 1 Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011.године.

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ

Против ове одлуке може се у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке изјавити жалба Уставном суду.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић